380R0332

14.2.80 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 37/11

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 332/80 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1980

περί ὀγδόης τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1528/78 «περί τῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεως γιά τίς ἀποξηραμένες ζωοτροφές»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1117/78 τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Μαΐου 1978 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν ἀποξηραμένων ζωοτροφῶν[1], ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2285/79[2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 6 παράγραφος 3 αὐτοῦ,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1528/78 τῆς Ἐπιτροπῆς[3], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2329/79[4], καθόρισε τίς λεπτομέρειες καταβολῆς τῶν ἐνισχύσεων γιά τίς ἀποξηραμένες ζωοτροφές·

ὅτι, γιά τή διευκόλυνση τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν τῶν καθεστώτων ἐνισχύσεως, πρέπει νά προβλεφθεῖ ὅτι οἱ ἐν λόγω ἐνισχύσεις θά προκαταβάλλονται μέ τήν ἐπιφύλαξη παροχῆς ἀσφαλείας πού θά ἀποδεσμεύεται κατά τήν ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος στήν ἐνίσχυση· ὅτι, ἐν τούτοις, γιά νά εἶναι δυνατόν νά ἐκτιμηθεῖ ἡ καλή λειτουργία τοῦ μέτρου πρέπει νά περιορισθεῖ ἡ περίοδος ἐφαρμογῆς του·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Ἀποξηραμένων Ζωοτροφῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Τό ἄρθρο 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1528/78 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«*Ἄρθρο 13*

1. Τό Κράτος Μέλος καταβάλλει τό ποσό τῶν ἐνισχύσεων ἐντός ἑκατόν πενήντα ἡμερῶν ἀπό τῆς ἡμέρας καταθέσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

2. Ἐν τούτοις, τό ποσό τῶν ἐνισχύσεων προκαταβάλλεται ἐάν ὁ ἐνδιαφερόμενος προσκομίζει αἴτηση ἐνισχύσεως συνοδευόμενη ἀπό βεβαίωση πού πιστοποιεῖ τή σύσταση ἀσφαλείας ἴσης μέ αὐτό τό ποσό.

3. Ἡ ἀσφάλεια συνίσταται ὑπό μορφή ἐγγυήσεως παρεχομένης ἀπό ὀργανισμό πού ἀνταποκρίνεται στά κριτήρια πού καθορίζονται ἀπό τό Κράτος Μέλος στό ὁποῖο κατετέθη ἡ αἴτηση ἐνισχύσεως.

4. Ἡ ἀσφάλεια ἀποδεσμεύεται μόλις ἡ ἁρμοδία ἀρχή τοῦ Κράτους Μέλους ἀναγνωρίζει τό δικαίωμα στήν ἐνίσχυση γιά τίς ποσότητες πού ἀναφέρονται στήν αἴτηση.

Ἐάν δέν ἀναγνωρισθεῖ τό δικαίωμα στήν ἐνίσχυση γιά τό σύνολο ἤ μέρος τῶν ποσοτήτων πού ἀναφέρονται στήν αἴτηση, ἡ ἀσφάλεια καταπίπτει κατ' ἀναλογία τῶν ποσοτήτων γιά τίς ὁποῖες δέν ἐτηρήθησαν οἱ προϋποθέσεις τοῦ δικαιώματος στήν ἐνίσχυση.»

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Μαρτίου 1980.

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 13 παράγραφοι 2, 3 καί 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1528/78 ἐφαρμόζονται μόνο στίς αἰτήσεις ἐνισχύσεως πού κατατίθενται μέχρι καί τήν 28η Φεβρουαρίου 1981.

---

(1) ΕΕ ἀριθ. N 142 τῆς 30.5.1978, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 263 τῆς 19.10.1979, σ.1.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 179 τῆς 1.7.1978, σ. 10.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 265 τῆς 23.10.1979, σ. 5.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 13 Φεβρουαρίου 1980.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Finn GUNDELACH

Ἀντιπρόεδρος